Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. Тел.: HEnderson 4-0237 УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXII. Ч. 240. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 14-го ГРУДНЯ 1955. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 14, 1955. No. 240. VOL. LXII.

ФУНДАЦІЯ ФОРДА ДАЛА ПІВ БІЛЬЙОНА НА ДОБРОДІЙНІ ЦІЛІ

ЦЯ СУМА ПРИЗНАЧЕНА НА УНІВЕРСИТЕТИ И КАЛЕДЖІ, ШПИТАЛІ ТА НА МЕДИЧНІ ШКОЛИ

Ню Йорк, Н. Й. — Фордова Фундація подарувала на добродійні цілі найбільшу в історії філянтропії суму 500,000,000 долярів. Ця сума призначена на підтримку приватних каледжів і університетів та неприбуткових шпиталів. Ця сума буде видана впродовж 18-ох місяців 4,157 інституціям в такий спосіб.: 1. На підвищення платень професорів в 615-ох приватних каледжах і університетах — 210,000,000 долярів. Ця сума разом із пожертвою з березня цього року в висоті 50,000,000 долярів дасть 260,000,000 долярів і прибутки від неї в висоті 10,400,000 долярів річно призначені на поліпшення платень професорів і вчителів в високих школах. 2. На поліпшення і поширення обслуги хворих в 3,500 шпиталях призначена сума 200,000,000 долярів. Цю суму можуть видати шпиталі згідно з своїми потребами, але не можуть її вжити на біжучі адміністраційні видатки. 3. На збільшення й поглиблення праці в приватних медичних школах призначила Фордова Фундація 90,000,000 долярів. Ця сума дасть річних прибутків в висоті 3,600,000 долярів і її розділять між 42 приватні медичні школи. Нова пожертва Фордової Фундації в сумі 500,000,000 долярів перевищує всі дотеперішні пожертви цієї Фундації в сумі 350,000,000 долярів в її 19-річній історії. Фордову Фундацію оцінюють на 2,000,000,000 до 3,000,000,000 долярів. Цю пожертву вирішили на зборах директорії цієї Фундації, які відбулися в п'ятницю до неділі, 9-11 грудня в головній квартирі в Ню Йорку при Медисон авеню. Першу половину з цієї 500,000,000 суми мають вплатити коло 1 липня 1956 року а решту мають переплати обдарованим інституціям до 1 липня 1957 року. Вже в неділю, 11 грудня, вислали депеші до обдарованих інституцій, і деякі шпиталі були так здивовані цим вчинком Фордової Фундації, що спочатку вважали, що це якась видумка. Каледжі й університети були вже дещо приготовані до цієї пожертви, бо ще в березні цього року вони дісдали суму 50,000,000 долярів на поглиблення своєї праці. Найбільшу суму з університетів дістав Нюйоркський університет, бо аж 5,000,000 долярів. Найменшу суму дістала Мистецька Школа Каліфорнії в Сан Франсиско — 31,900 долярів. 36 університетів дустали по 1,000,000 долярів, а Гарвардський університет — 4,510,000 долярів.

Армія ЗДА матиме 19 дивізій в 1957 році

Вашингтон. — У фінансовому році, який починається 1 липня 1956 р., армія ЗДА матиме 19 дивізій, а не 18, як заплановано давніше. Ці зміни затвердили вже президент Айзенгавер і секретар оборони Чарлз Е. Вілсон. Згідно з новим пляном, армія мала б мати до кінця червня 1956 р. 1,027,000 вояків і 18 дивізій, але вдасться втримати 19 дивізій при тих фінансових асигнуваннях, які заплановані на армію. В 1956 фінансовому році видатки на армію становлять коло 8,500,000,000 долярів. В найбільшому 1957 фінансовому році видатки будуть трохи зменшені. З дотеперішніх 20-ох дивізій залишається 18, але з деяких частин двох зліквідованих дивізій і з технічних частин сформована буде нова, 19-та дивізія.

Летунство має „електронічне око", яке бачить і вночі

Балтимор, Меріленд. — Команда Летунського Досліду й Поступу повідомляє, що викінчує електронічне „котяче око", яке зможе бачити „в темноті з якості денного світла". Це „око" називається „оптичний ампліфікатор" (поширювач) і діє дещо подібно до телевізії, але воно тисячі разів чутливіше як звичайна телевізійна камера. „Коли його вживається при найгірших умовах вночі, то воно дає чітку гостру картину", заявляє представник летунства. Під час пробних летів на летовищі Райт летуни докладно бачили землю, хоч була безмісячна зимова ніч.

Соммерфілд хоче змодернізувати поштову службу

Вашингтон. — Генеральний поштмайстер Артур Е. Сомерфілд заявив, що за кілька днів він запропонує президентові Айзенгаверові плян модернізації і розбудови поштового уряду. Теперішні поштові можливості — сказав Соммерфілд, — недостатні й перестарілі, а деякі поштові уряди приміщені в будинках, які мають більше як п'ятдесят років. В деяких містах приміщення поштових урядів такі малі, що поштові посильні сортуються на вуличних хідниках під час дощу і в спеку. В цих приміщеннях немає потрібної вентиляції і освітлення. Соммерфілд домагається, щоб поштовий уряд працював на самовистачальній основі, а тому, мовляв, треба підвищити поштові оплати. Заборгованість Поштового Уряду становить 4,600,000,000 долярів, а самі відсотки від цієї заборгованости — понад 100,000,000 долярів річно.

В АМЕРИЦІ

● **Нафтовий промисловець** Дж. С. Бридвелл у стейті Тексас нагороджує тих своїх робітників, які кидають курити тютюн. Досі він нагородив вже 72-ох робітників чеками по 20 долярів, бо вважає, що курення шкодить здоров'ю і добробутові його працівників.

● **Департамент оборони** повідомляє, що в лютому 1956 року покличуть до військової служби тільки 6,000 рекрутів, а не 8,000, як давніше проєктувалося. Пояснюється це тим, що до флоти зголосилося більше число добровольців.

● **В Ню Йорку продано** дві комоди з часів французького короля Луї XV (18 століття) за 16,000 долярів. Ці комоди були власністю покійного барона Кассела ван Дорна з Енґелвуду, Н. Дж.

● **Американська Компанія** будови машин і вагонів в стейті Теннесі проєктує збудувати нову фабрику під землею з огляду на безпеку проти летунських налетів. Обрахували, що будова підземної фабрики коштуватиме дешевше як надземної.

● **Учитель руханки** в публічній школі у Волдвіні, Лонг Айленд, наказав 10-річному учневі Джанові Урбові вимити собі уста з милом після того, як сказав блюзнірське слово. Батьки цього учня внесли скаргу до суду, але батьки інших учнів телефонічно і в листах підтримують учителя. 200 учителів цього повіту також підтримують учителя.

● **Республіканці організуватимуть наприкінці січня 1956 р.** курси своїх молодих членів, де їх навчатимуть, як вести виборчу кампанію. На цих курсах викладатимуть віце-президент Ричард М. Ніксон, голова Республіканського Крайового Комітету Леонард В. Голл і сенатор Беррі Голдвотер.

● **Під час останньої лікарської контролі** стверджено, що президент Айзенгавер важить 171 фунт. Недавно, вже під час видужування, він важив 172 фунти.

У Мюнхені відзначено трагічні дати українських церков

Мюнхен. — Українське громадянство по всіх країнах і майже в усіх осередках свого поселення у вільному світі дня 1 грудня ц. р. масово відзначило 25-ліття знищення большевицькою владою в Україні Української Автокефальної Православної Церкви й 10-ліття знищення Української Гр.-Католицької Церкви в Західній Україні.

Урочисто й величаво були відзначені трагічні дати в Мюнхені, цьому осередку українського політичного і культурного життя нашої еміграції в Німеччині. Зранку в грецькій церкві відбулася православна Служба Божа при участи 6-ти священиків на чолі з протопресв. о. П. Дубицьким. В Богослуженні взяв участь грецький священик, архимандрит Микола, який відправляв Службу в грецькій мові. Серед духівництва був і грузинський священик, о. Дімітрашвілі. Після Служби Божої о. Бурко виголосив проповідь, в якій подав сумний перелік подій переслідування УАПЦ та згадав про жертви, що їх зазнала Українська Церква, її єпископи, священики і вірні від переслідування большевицькою владою. Спів численний хор під орудою о. І. Заяця. Всю Службу Божу занотувало Баварське німецьке радіо на грамзапис, щоб її передати в своїй окремій авдиції для німецьких і ін. слухачів.

В католицькій церкві відправили Службу Божу з нагоди цих сумних роковин о. Канцлер І. Леськович та о. В. Арлай, згадуючи в молитвах про численні жертви, що їх понесла Українська Католицька Церква під большевицьким займанщиною.

У вечірню пору, в Софієнзаль в Мюнхені відбувся урочистий Концерт із виступами промовців. По-німецькому виступив проф. д-р А. Ціглер, декан теологічного факультету німецького університету в Мюнхені і доц. д-р В. Яніп — в українській мові виголосив промову проф. інж. Є. Гловінський, заступник голови У. Н. Ради. Український хор, під орудою о. І. Заяця, виконав „Псальм 88" Д. Бортнянського, а в дальшій програмі — „Покаяння" А. Ведедя і „Молитву" М. Лисенка. Оперовий співак Теодор Терен виконав кілька відповідних до моменту сольових співів під акомпаніямент проф. К. Бонен.

В усіх урочистостях взяли участь численні представники німецького духівництва, представники німецького наукового світу і громадянства. Серед присутніх були також представники поневолених народів СССР, які своєю присутністю заманіфестували солідарність у боротьбі за визволення від спільного ворога — большевицького окупанта.

Українське громадянство прибуло на урочистості тисячною масою і то всіх політичних та ідеологічних напрямків і вірувань.

Відзначення цих сумних роковин справило велике враження на українське і чужинецьке громадянство та було одностайним виявом протесту проти окупаційної большевицької влади в Україні та в інших поневолених країнах СССР. Українська і чужинецька преса західнього світу, а також радіовисильні в різних мовах відділи чимало уваги до українського церковного життя, подали докладні вісті про переслідування Українських Церков та про визвольну боротьбу українського народу за свою державну незалежність. — (Укр. Інформ. Бюро).

ПРОФ. М. ВАСИЛІВ ОБРАНИЙ НА РЕКТОРА УВУ

Мюнхен. — Дня 26. листопада ц. р. відбулися в Українському Вільному Університеті Збори Професорської Колегії, на яких обговорено педагогічну і наукову працю та обрано керівництво Університету на черговий академічний рік. Ректором Університету обрано проф. Миколу Василева із факультету права і суспільно-економічних наук, проректором — дотеперішнього ректора проф. д-ра І. Мірчука із філософічного факультету. Контрольна Комісія залишилася в дотеперішньому складі, а іменно: проф. д-р О. Кульчицький, проф. д-р Ю. Бойко, проф. д-р Лев Ребет. Заступники: проф. інж. Е. Гловінський, доц. д-р В. Янів. Склад Університетського Суду рівнож остається без змін. Отже входять: проф. д-р В. Орелецький, проф. д-р В. Державин та проф. д-р Ю. Юрченко. Рівночасно із Зборами Загальної Професорської Колегії відбулися Збори Рад обох Факультетів, на яких обрано факультетські власті. На філософічному факультеті обрано: проф. д-ра В. Державина, — деканом, — проф. д-ра Ю. Бойка — продеканом. На факультеті права і сусп.-економічних наук обрано: проф. д-ра В. Орелецького — деканом, проф. д-ра О. Юрченка — продеканом. Виклади зимового семестру 1955-56 розпочато з днем 1-го грудня 1955.

УКРАЇНСЬКИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ ФОНД ЗВІЛЬНЕНО ВІД ПОДАТКУ

Ню Йорк. — Окружна Дирекція Податків поінформувала Український Студентський Фонд, що вона звільняє його від податків, признаючи його харитативний характер. Тим самим, усі пожертви, складені на цілі цього Фонду, можна тепер у податкових зіставленнях зараховувати до тих фондів, що не підлягають оподаткуванню.

Українці Монтреалю демонстрували проти совєтської „церковної делегації"

Монтреаль. — У зв'язку з приїздом совєтської „церковної" делегації до Канади, до складу якої входять архиєпископ Борис, що його Москва хотіла б мати своїм екзархом у ЗДА, єпископ Ружицький, що з доручення совєтського уряду ліквідував Українську Католицьку Церкву у Західній Україні, і „ректор" московської духовної семінарії Горбачов, що, як підкреслюють репортери канадійських англомовних газет, виконує ролю емведівського „ангелахоронителя" під час поїздки прикрашених достойників, українські організації Монтреалю влаштували демонстрацію на летовищі в Монтреалі. Під час демонстрації розповсюджено спеціально надруковані англійською і французькою мовами летючки із закликом не вірити комуністам, переодягненим в духовні ризи і несено транспаранти з протисовєтськими гаслами. Канадійська поліція намагалася демонстрантів розігнати, але коли це не помагало, членів совєтської „церковної делегації" виведено з летовища окремим входом і відвезено автами до готелю в місті. Але демонстранти, між якими були теж литовці і латвійці, зібралися теж і під готелем, де відбувалася пресова конференція і прийняття для архиєпископа Бориса і його супутників. Не зачекавши навіть до вечора, совєтські „гості" від'їхали літаками до Торонта. Монтреальська преса подала вичерпні повідомлення і згадки про демонстрацію і по змісті подаваних демонстрантами летючок, підкреслюючи, що демонстрація проходила цілком спокійно.

● **Департамент торгівлі** повідомляє, що в листопаді цього року в роздрібному продажу продано товарів на 15,600,000,000 долярів — на 8 відсотків більше як в тому самому місяці 1954 року.

Англія перестерігає арабські країни перед співпрацею з СССР

Лондон. — Під час великої закордонно - політичної дебати в англійському парляменті, англійський міністер закордонних справ Мекміллен перестеріг арабські країни, що „приймання комуністичних оферт на допомогу — це забава з вогнем і можна при ній сильно попектись". Мекміллен підкреслив, що з хвилиною, коли Єгипет почав купувати зброю в комуністів, ситуація на Середньому Сході сильно загострилася, але зризнав, що зброя пливе туди „з різних країн". Не тільки Англія, Франція, Америка і „може" Совєтський Союз продають зброю, але „з цілого світу" пливе туди зброя. Англійський міністер закордонних справ боронився перед закидами соціялістичної опозиції, буцімто Англія підтримує арабські країни зі шкодою Ізраїлю та загроженням ізраїльської безпеки. Він підтримав давніші пропозиції щодо посередництва Англії в ізраїльсько - арабському спорі та запевнив, що Англія не поставила ніяких конкретних проєктів, як бази порозуміння. Він відмовився теж розкривати перед парляментом можливості компромісу між Ізраїлем і його сусідами.

Нема згоди в справі роззброєння

Об'єднані Нації. — 53 вільні країни в Об'єднаних Націях проти 5 комуністичних держав прийняли одностайно резолюцію в справі роззброєння, яку зголосили були 15 держав під спонзорством ЗДА, Англії і Франції. У цій резолюції поручається на першому місці прийняти пропозицію президента Айзенгавера щодо виміни військовими даними й права робити з літаків світлини з усіх військових об'єктів. До тієї резолюції включено й деякі такі поправки, які йдуть по лінії давніх пропозицій СССР або різних інших країн, як ось напр. проєкт Булганіна, щоб встановити контрольні комісії на летовищах, вузлових залізничих станціях і в портах. Така контроля, мовляв, була б частиною загальної контрольної системи. Резолюція поручає теж взяти під увагу виєсок на припинення дальших атомових дослідних вибухів в рямках загального пляну роззброєння. Зате Генеральна Асамблея відкинула совєтські внесення на генеральну заборону атомової зброї незалежно від системи контролі роззброєння, на скасування заморських військових баз, на виведення з Европи американських військ і т. п. демонстраційні внески з явною політичною совєтською ціллю. Мабуть в лютому відновлять в Лондоні тайні наради Підкомісії ОН для справи роззброєння, яка досі не дійшла до ніякого порозуміння з Совєтами. Совєти, відкинувши згадану резолюцію Генеральної Асамблеї, наспраді позбавили її практичного значення, залишивши лише її велике моральне значення. Американський делегат назвав її історичною, як наявний доказ, що вільний світ змагає до миру.

В Італії постала нова політична партія

Рим. — У Римі відбули перші свої великі публічні збори нова політична партія, яка офіційно зветься: Радикальна партія італійських лібералів і демократів, — у скороченні просто Радикальна Партія. Вона постала з одного крила ліберальної партії, яка розкололась, та з різних міщанських груп. На тому зібранні в Римі, на якому було коло 2,000 осіб, промовці наголошували до об'єднання в рядах нової партії всіх тих, які не належать до Християнсько-демократичної партії ані до жадного крила Соціялістичної партії. Іншими словами, нова партія претендує стати центролівим об'єднанням, по взірцю теперішнього виборчого бльоку Мендес-Франса у Франції. Хоча речники тієї нової італійської партії не покликуються на французьку Соціял-радикальну партію і її названого вгорі лідера, проте вони очевидячки запозичили політичну філософію від Мендес-Франса. Вони домагаються широких соціяльних і економічних реформ та відмежування світських справ від інгеренції Католицької Церкви. Лідером нової партії є князь Ніколо Карандіні, колишній італійський амбасадор в Лондоні, але — підкреслюють часописи — та нова партія не має ніодного загально-відомого й популярного діяча.

Німецькі полонені починають знову вертатись з СССР

Берлін. — До східньо-німецького пересильного пункту в Фюрстенвальде прибув новий транспорт німецьких полонених з Совєтів, разом 415 колишніх німецьких вояків. Кілька днів тому совєтська амбасада в Парижі повідомила, що коло 13-го грудня прибуде дальших 600 німецьких воєнних полонених. Ці останні мають вольно вибрати, чи вони воліють залишитись у Східній Німеччині чи переїхати до Західної Німеччини, залежно від перебування своїх родин, чи інших міркувань. 57 поїхали до Західного Берліну, а 150 до Західньої Німеччини. Москва зобов'язалась була звільнити 9,626 німецьких полонених, але, звільнивши всього половину, припинила тому 7 тижнів дальші транспорти. Совєтське розпорядження, щоб продовжувати звільнювання німецьких воєнних полонених німецькі часописи пояснюють двома причинами: згодою західньо-німецького уряду на особу Зоріна, як першого совєтського амбасадора в Бонні, і бажанням Москви затерти прикре враження, що його зробили різні совєтські виступи, як заповідь нової холодної війни, особливо ж промови Хрущова й Булганіна в Індії, Бірмі і Кашмірі. Німецькі полонені, задержані в дорозі, перевели 3-денний демонстраційний голодний страйк, але всеодно не дізналися, чому саме затримано їх.

Американські поляки створили Раду Національної Єдности

Ню Йорк. — В неділю 11-го грудня ц. р. на зборах представників сімох довоєнних польських партій створено Польську Раду Національної Єдности у ЗДА, яка має бути репрезентацією 60,000 польських політичних емігрантів у ЗДА і філією такої ж Ради в Лондоні, що її організував очолює ген. Владислав Андерс. Завданням цієї ради має бути зв'язок з американськими офіційними колами, закріплення зв'язку з державним департаментом, збирання фондів і інформування всеамериканської громадської думки про польські справи. В зборах взяли участь представники чеської, мадярської і литовської еміграції. Проводив зборами польський політик соціяліст Казимир Багінський.

● **Луїс Армстронг**, американський джезовий артист, який приїхав на гостинні виступи до Турину в Італії, мав неприємну пригоду: шофер таксі не зрозумів його і, замість до концертової залі, завіз до парку: там знайшли його, коли він безпорадно сидів на лавці.

● **Син Моріса Тореза**, лідера французьких комуністів, дістав щойно тепер судовий присуд на 1 місяць в'язниці за участь у демонстрації, яку французькі комуністи влаштували були в 1952 році проти приїзду генерала Метью Ридґвея.

„ДОЛЯ НАРОДІВ У СХ. ЕВРОПІ — ЦЕ ТРАГЕДІЯ ЕВРОПИ" — ТВЕРДИТЬ ІДЕН

Лондон. — Прем'єр Антоні Іден виголосив в англійському парляменті велику промову у відповіді на підбурливі виступи Хрущова й Булганіна під час їх подорожі по південній Азії. Відкидаючи з обуренням совєтські наклепи, англійський прем'єр водночас сам атакував совєтську політику на Середньому Сході. Англія, мовляв, звернулася до СССР з пропозицією співпраці для мирної розв'язки середньо - східніх проблем. „Відповіді — делікатно кажучи — не заохочують", заявив Іден. „Ми чули, — говорив він — що ми запеклі колоніялісти в Азії і що комунізм є визвольником. Чи це дійсно відповідає правді сьогодні в теперішньому світі? Де панує свобода: в Гамбургу чи Штеттіні, в Брюсселі чи Варшаві, в Коломбо чи столиці Зовнішньої Монголії?" Під час своєї подорожі по Індії, Бірмі й Кашмирі совєтські провідники говорили тамошнім масам, що московська закордонна політика не змінюється, зате, мовляв, Англія й Америка підбурили Гітлера до атаки на Совєти в 1941 році і що Англія втримувала Індію і Бірму у стані матеріяльної і духової бідности. „Нам сказано, що ми сиділи на спинах Бірми й відбирали тамошньому народові останній шматок хліба, — яке це фантастичне оскарження! Тим часом доля народів у Східній Европі — це трагедія Европи". Мабуть автори тих слів ніколи не чули про плян Кольомбо: $450 мільйонів дали країни Коммонвелту від 1941 р., щоб створити кращі умовини життя в менше розвинених краях тієї спільноти, а З'єдинені Держави дали на цю саму ціль ще багато більше. Російські провідники все ще є гістьми Індії і я не хочу ставити в незручну ситуацію їх господарів (казав Іден). Але вони виголосили свої промови в державах, з якими ми втримуємо приязні взаємини і яким Британія надала самостійність, що її завжди респектуватиме. Основною політикою комунізму є панування над світом. Проблемою Великої Британії є шукати співіснування, хоча ми ніколи не приймемо комунізму, як і Совєтський Союз не прийме парляментарної системи. Але співіснування є дво-лінійною дорогою і толеранція та зрозуміння мусять бути видні по обох сторонах". Цих прикмет, твердив Іден, не можна добачити по совєтському боці на Середньому Сході чи деінде. Англійський прем'єр перестеріг Совєтський Союз, що це була б велика помилка, коли б та держава думала, що вільний світ „мусить благати співіснування". Промова Ідена була найгострішою, яку виголошено під адресою Совєтів в англійському парляменті від часу „нового вигляду" совєтської політики, себто від смерти Сталіна. — Коментують англійські часописи.

ЗДА відкинули ще раз совєтське домагання віддати американських православних під контролю Москви

Москва. — Американський уряд відкинув дуже рішуче домагання совєтського уряду дати дозвіл патріярхатові московської Православної Церкви виконувати постійну контролю над вірними Православної Церкви в З'єд. Державах Америки. На екзарха московського із патріярхату запропонував совєтський уряд архиєпископа Бориса, який відбуває тепер поїздку по Канаді і називає всіх тих православних, що не хочуть визнавати влади московського патріярха — відступниками і зрадниками. Американська відмова дати такий дозвіл передана совєтському урядові в окремій, дуже гостро зредагованій ноті. В ноті стверджено, що на підставі домови між Рузвельтом і Літвиновим в 1933 році американський священик має право виконувати духовну опіку тільки над американськими вірними Католицької Церкви в СССР. Тому теж, американський уряд не може погодитися на совєтську вимогу, щоб совєтський громадянин архиєпископ Борис, високопоставлена особа в ієрархії т. зв. Руської Православної Церкви, мав право резидувати постійно в З'єдинених Державах, як голова одної з російських православних Церков у ЗДА. Американський уряд не може теж погодитися на те, щоб приїзд архиєпископа Бориса до ЗДА привів до поглиблення непорозумінь між православною меншістю у ЗДА, яка визнає московського патріярха, і більшістю вірних інших православних Церков у ЗДА. Відмову американського уряду дозволити йому на постійне перебування у ЗДА архиєпископ Борис назвав „не-християнським актом".

В СВІТІ

● **Бойова вартість і мораль** південно-корейської армії стоять дуже високо, і доля цієї країни не могла б спочивати в кращих руках, — заявив американський секретар армії Вілбер Брукер, який подорожує по Далекому Сході. Морал стаціонованих у Південній Кореї американських вояків він також дав високу оцінку, але висловив невдоволення, що американські вояки в Кореї все ще мешкають у воєнних бараках.

● **У 90 департаментах Франції**, які є водночас виборчими округами, зголошено кругло 5,000 кандидатів у парляментських виборах, що відбудуться 2 січня 1956 року. У виборах беруть участь 28 партій, самостійно або збільшаючись в міжпартійних комбінаціях. Жадна з цих партій комуністів не прийняла до бльоку. У цих виборах мають вибрати 547 послів найбільшого парляменту.

● **Комуністична Мадярщина** запропонувала Австрії по 4,000 форинтів ($365) за кожного втікача, зловленого при спробі втекти з Мадярщини до Австрії. Комуністична преса й радіо з Будапешту широко описують цю оферту на торг живими людьми, щоб залякати тих, що прикордонні австрійські влади не зволікають передавати втікачів і видавати тих мадярам. Водночас мадяри густіше замінували прикордонну смугу й оточили її задротованими засіками, через які пущено електричний струм високої напруги.

● **Уперше в історії совєтської преси** відбулася полеміка між двома чільними совєтськими часописами, „Ізвєстія" й „Правдою", на тлі найактуальнішої для совєтських господарників справи — кукурудзи. Московська „Правда" закинула співробітникові „Ізвєстій", який писав на цю тему, „поверховний підхід", а „Ізвєстія" закинули „Правді" перекручення тексту критикованої статті. Підсовєтські невільники, які однаково вже неохоче сіють шкідливу кукурудзу, мабуть тішаться таким непорозумінням, що змушує писателів, поставились байдуже до цієї новинної родини, за яку потерпіть ззізть більшевики.

● **Нова зірка між діямантами** народилася в Південній Африці: в Йоганнесбургу відшліфовано 120-каратовий діямант, добутий в копальні Кімберлі. Цей камінь при шліфуванні зрізано до 60 каратів. Голляндський фахівець Міхаель Абрагамс, що шліфував його, поки не скінчив роботи, буквально не міг спати, побоюючись, що, на випадок невдачі, його добра слава пропаде і він буде матеріяльно зруйнований. Обезпеченої агенції не обезпечують каменів перед їх шліфуванням.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized july 31, 1918.
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ГНИЛИЙ КОМПРОМІС

Теперішні торги за допущення до Об'єднаних Націй нових членів-держав є прикрим видовищем, характеристичним для післявоєнних відносин у широкому світі, зокрема для атмосфери, що панує серед того найвищого міжнародного ареопагу, яким є Об'єднані Нації. Формально справа представляється так, що від 19 вересня 1952 року, отже, протягом понад 3-х років, проблема прийняття до Об'єднаних Націй нових членів знаходиться у сліпому куті внаслідок постійного застосовування Совєтами „вета" в Раді Безпеки проти будь-котрої некомуністичної держави, як „відплати" за нехіть репрезентованого в ОН вільного світу допустити до свого гурту дальших совєтських сателітів. В лютому 1952 року тодішній репрезентант СССР в ОН Яків Малік, заблькувавши своїм п'ятим з черги „вето" прийняття Італії до ОН, заявив, що ЗДА й Англія „провокують" совєтське „вето", якого не було б, якби вони погодились на совєтську пропозицію — прийняти „гуртом" 14 нових членів, між якими були б і 5 комуністичних „держав", підпорядкованих цілком Совєтам. Західні ж держави, із З'єдиненими Державами Америки у проводі, стояли на становищі, що не можна приймати нових членів „гуртом", а треба розглянути кваліфікації кожного кандидата зокрема, чи відповідає він вимогам чартеру Об'єднаних Націй. Цей арґумент, очевидно, був смішний для Совєтського Союзу, що сам є запереченням духу і букви чартеру ОН, та проте не тільки засідає в ОН, але й користується там великодержавним правом „вета".

Три роки тому вільний світ не піддавався явному шантажеві, яким Москва хотіла перепачкувати до ОН ще п'ять нових своїх сателітів. Але большевики — добрі знавці слабощів людської вдачі, яку дбайливо вивчали вони для цілей своєї індоктринації і пропаганди. Люди й колективи втомлюються у безперервній боротьбі зі злом і мимохіть піддаються впертому й безупинному натискові шантажиста, який має видержливість і терпець. І на оцій 10-ій сесії Генеральної Асамблеї вже не Совєти, а сама Канада запропонувала „гуртом" прийняти 18 держав до Об'єднаних Націй, між ними 5 комуністичних, а між цими останніми й карикатуру на державу — „суверенну" Зовнішню Монголію. Канадійська пропозиція, що під неї внескодавець підготовив ґрунт попередніми закулісовими переговорами, була така: без допущення комуністичних сателітів не дістанеться до ОН ні одна дальша вільна країна, а це яскрава несправедливість, щоб такі держави, як Ірляндія, Італія, Естонія, Португалія, Японія й інші, не могли засісти між членами Об'єднаних Націй; коли прийняті будуть 13 некомуністичних держав, то „нічого не пошкодять" додаткових 5 сателітних кержав, бо якщо тепер відношення сил в ОН є як 55:5, то потім буде як 68:10; отож, для добра Об'єднаних Націй і можливости поширення впливів та засягу діяльности цієї світової організації — треба, мовляв, піти на компроміс з Совєтами і погодитись на їхню концепцію „гуртового" торгу.

Ці канадійські арґументи знайшли такий прихильний відгук у широкому світі, що на Генеральній Асамблеї аж 47 некомуністичних держав, не рахуючи СССР і його чотирьох сателітів, голосували „за". І настала така трагічно-парадоксальна ситуація, що єдина держава, яка боронить чистоту принципу, щоб не робити політичних торгів із комуністами — Національний Китай — знаходиться під моральним тиском усіх інших, щоб не псувала „гармонії" і не перешкоджала „ладнати" з СССР.

У зв'язку з цією історією „НЙТаймс" у редакційній статті з 12 грудня знову порівняв підсовєтську Україну з стейтами Ровд Айленд і Норт Дакота, як ніби з рівнорядними партнерами щодо членства в ОН. Очевидно, проти такого фальшивого і невірного порівняння треба реаґувати, але цей американський часопис каже правду, що: 1) Москва вже тоді, в лютому 1945 року ,коли в Ялті говорилось про Об'єднані Нації застосувала спосіб шантажу, бо тільки під умовою прийняття УССР і БССР згодилася сама приступити до ОН і 2) на терені Об'єднаних Націй делеґати цих двох останніх країн дійсно „не можуть віддихнути, щоб не спитати дозволу в Москви". Проте, вину за це поносить не український нарід, який так героїчно і жертвенно бореться проти московської „опіки", але виключно Москва і не в малій мірі Захід, який своїми компромісами з Кремлем навряд чи спричиниться до того, щоб належне для України місце в ОН займав повноправний представник українського народу, а не вислужник його гнобителя.

І Об'єднані Нації й цілий світ будуть постійно тереном совєтського шантажу і жалюгідного видовища із торгами та гнилими компромісами з комуністами, як довго не переможе принцип, що з новітніми канібалами таки не можна торгувати ,а тим більше — засідати за одним міжнародним столом і всміхнено „співіснувати".

„ГІНДІ-РУСІ БХАЙ-БХАЙ!"

Такими словами, під бурхливі оплески сотень тисяч індусів, закінчував Никита Хрущов свої демагогічні виступи по містах Індії. По-індійськи це мало б означати: индуси і москалі — брати.

Тріюмфальна подорож по Індії і Бірмі першого секретаря комуністичної партії Хрущова, прем'єр-міністра Булґаніна, головного енкаведиста Сєрова, а з ними цілої зграї поліційних аґентів, дорадників та кореспондентів варта спеціяльної уваги. Це був старанно підготований рейд по країнах Азії, скріплений найважчою пропаґандивною зброєю, дармащо Хрущов раз-у-раз підкреслював, що пропаґандою він не займається. Це була своєрідна перевірка довголітньої попередньої діяльности місцевих п'ятих колон, роблена на очах у приголомшених московським нахабством індійських і бірманських господарів. А передусім використали московські гості широку гостинність азійських „непротивленців злу" для найгостріших виступів проти Англії і Америки, як „спричинниць світового зла".

Автомашини, в яких проїздили індійськими і бірманськими містами криваві диктатори і масові вбивці, поволі посувалися поміж суцільні живі стіни, утворені наївними й довірливими жителями, для яких червона Москва — символ свободи. Доми прикрашені були барвистими транспарентами „Привіт совєтським друзям!", „Хай живе індійсько-совєтська дружба!" та ін. Дорогу перед автомашинами посипали пелюстками квітів, дівчата випускали в повітря білих голубів, а діти тримали в руках, куплені коштом держави, червоні прапорці . . .

Никита Хрущов, що розпливався перед західніми дипломатами в чаруючих усмішках у Женеві, що ґалянтно цілував капіталістичним дамам ручки у Москві — скинув геть розмальовану маску кльовна і став перед азійськими народами в зовсім іншому образі — демагога, горлопана і першого політрука червоної російської імперії. Але й тут не обійшлися „вожді пролетаріяту" без кльовнських штучок: виступаючи на мітинґах Хрущов і Булґанін вдягали на голови індійські тюрбани і віталися з народом східнім звичаєм, прикладаючи долоні до лоба. То дарма, що тюрбан раз-у-раз спадав з круглої, лисої голови першого секретаря компартії — він, очевидно був захоплений своєю ролею східнього володаря.

Співіснування із Заходом, яке ще недавно пробувала Москва нав'язати в Женеві, Хрущов у своїх виступах глумливо висміював. Це зрозуміло — висміювати те, чого не вдалося осягнути. Справді, мав рацію старий, мудрий Черчил, заявивши, що Москві вже просто набридла її нова, недоладна політика, і вона рішила вернутися до попередньої, випробуваної тактики холодної війни.

З трибуни в Бангалорі Хрущов сказав про існування з Заходом так: „Треба тверезо дивитися на речі. Відомо, що кожна тварина живиться своєю їжею. Тигр живиться м'ясом, а віл — травою. Не можна вола змусити живитися м'ясом, не можна тигра змусити їсти траву". Виходить, тяжко порозумітися з кровожадним Заходом кремлівським гуманістам, що змалку звикли живитися самою кукурудзою. Але миролюбець Хрущов задля миру і щастя готовий співіснувати навіть з тиграми. „Дружба буває різна, — каже він. — Є така дружба, коли люди живуть душа в душу, але є й така „дружба", коли люди живуть по сусідству, але в гостину одне до одного не ходять. Так буває і з державами . . ."

Ще далі Хрущов, пересипаючи свою мову жартами та байками, оповів і про гостей — не в переносному, а в прямому значенні цього слова: „Ви, мабуть, знаєте, — сказав він, — біблійну леґенду про Ноїв ковчег. Коли Ной забрав у свій ковчег тварин, він узяв з собою по сім пар чистих і сім пар нечистих. Так я вам можу сказати, що до нас здебільша приїздили нечисті, але ми їх всіх приймали . . ." — На цьому місці численні туристи, а з-поміж них дехто з визначних західніх політичних діячів, що в останніх місяцях відвідували Совєтський Союз і потім з найвищою похвалою розписували про комуністичний режим в газетах, — могли б, як нечисті в оцінці Хрущова, з вдячністю йому вклонитися.

Хрущов, який вдає з себе щирого простацького чолов'ягу („рубаху-парня"), напевно розуміє, що Заходу йому нема чого боятися — війни проти Совєтського Союзу ніхто розпочинати не буде. І тому в Індії й Бірмі він дав повну волю своєму балакучому язикові, вдаряючи по найдрастичніших струнах азійських народів. Головною темою його численних виступів був колоніялізм. Колоніялізм і зв'язану з ним давню ненависть до колонізаторів використав комуністичний пропаґандист для розпалювання ненависти проти Англії, Америки і взагалі західнього світу. Англії, яка дала Індії та Бірмі державну самостійність, і Америки, яка широким доляровим потоком і незліченними тоннами дармових харчів допомагає цим країнам звестися на ноги і економічно скріпитись. „Ми тішимося, — цинічно заявив Хрущов, — що індуський нарід вирвався з колоніяльного рабства, але деякі інші держави не хочуть самостійного розвитку Індії. Ми не ставимо перед собою ціль скористати з слабости вашого промислового розвитку, але деякі інші держави хочуть коштом цієї слабости наживатися".

Погрожуючи Заходові воєнною могутністю країн комуністичного бльоку, він сказав: „Остання пробна експльозія водневої бомби в Совєтському Союзі була найпотужнішою з усіх експльозій, переведених в світі досі. Але нехай ці бомби лежать і діють на нерви тих, хто хотів би розв'язати війну . . ."

Заохочуваний урочистими зустрічами і колосальними стовпищами слухачів, Хрущов у своїй демагогічній брехні явно передавав куті меду. На мітинґу в Бангалорі він сказав буквально таке: „Ми нічого нікому не накидаємо, не вимагаємо ніяких політичних зобов'язань". Очевидно, тут виходив він з засади: чим більше збрешеш, тим більше повірять. Американський журналіст, єдиний з усіх присутніх на мітинґу, насмілився заперечити ці слова московського диктатора і пригадав йому Східню Німеччину, Естонію і Латвію, яким Москва таки „дещо" накинула. Це страшенно розгнівило Хрущова. Червоний від люті, бризкаючи слиною і тицяючи пальцем у журналіста, він закричав: „Це говорите ви — ви невільник капіталізму! Ви ніколи не зможете сказати й написати правди, бо інакше мусите вмерти з голоду!" Американський журналіст добре зробив, що пригадав Хрущову про балтійські країни й Східню Німеччину. Але він не сказав, бо, мабуть, не знав, про Україну — як першу країну, поневолену комуністичною Москвою. Якої ж тоді політичної орієнтованости вимагати від сірого індуса чи бірманця?

Хрущов із своєю зграєю почував себе в Індії і Бірмі, як вдома. В надміру прихильному оточенні індійського прем'єра Неру і інших достойників він виглядав справді як московський дореволюційний купець-скоробагатько на весіллі у бідних родичів. Совєтський кореспондент, учасник подорожі, пише в „Правді" про знаного політичного діяча Раджагопалачарія, бувшого генерал - губернатора Індії, який у своїй промові на зустрічі московських гостей звертався до західніх держав із закликом „повірити мирним намірам Москви". Цей індійський державний муж заявив, що треба вітати той факт, що Совєтський Союз поробив однобічні заходи в обороні миру і тим самим вирвав ініціятиву з рук Заходу.

І так, невдало заплянаване Москвою співіснування з Заходом перепляновується на співіснування з Азією. Ґрунт, як бачимо, тут сприятливий, хоч треба сказати, що поважна частина індійської і бірманської преси з великим застереженням поставилась до візити кремлівських олігархів і їхньої протизахідньої пропаґанди. Не треба бути також песимістом і вірити в те, що московський пропаґандивний чад остаточно задурманив народи Азії. Пелюстки квіток, що їх кидали під ноги індійці московським диктаторам, легко можуть зів'янути. А так популяризоване Хрущовим гасло „гінді-русі бхай-бхай" — це гачок, небезпечний для самої Москви — гнобительки десятків народів, які так чи інакше прийдуть до голосу і яких скоріше чи пізніше почують многомільйонові азійські народи.

В. С-ко

СКЛАДНА СИТУАЦІЯ В БОННІ

Усі ознаки вказують на те, що нав'язання дипломатичних зв'язків між Західньою Німеччиною і СССР — про яке договорився канцлер Аденауер під час останньої візити в Москві — поставило західньо - німецький уряд перед надзвичайно складними проблемами. 79-річний Аденауер з тяжким серцем згодився на встановлення дипломатичних представництв, бо ж взаміну за це він, крім обіцянок звільнити 10,000 німецьких полонених не дістав нічого.

Після повороту Аденауера з Москви, дійсно, почався поворот німецьких полонених із Совєтського Союзу, де більшість з них перебували в концентраційних таборах. Потім нагло цей потік полонених припинився, і коло 4 тисяч осіб, що їх очікували в Бонні, таки не приїхали й досьогодні. Були навіть чутки, що деякі транспорти завернули з Брест-Литовська назад у Сибір. Невтаємничені в справах совєтської дипломатії, яка звичайно користується різного роду шантажем, здивувалися: що ж же сталося, адже ж сам Хрущов і Булґанін дали слово чести (про його вартість знаємо найкраще ми, українці), що всі 10,000 полонених негайно повернуться, як тільки уряд і парлямент Західньої Німеччини згодяться на нав'язання дипломатичного зв'язку з Совєтським Союзом? Але за кулісами в Бонні довідалися в чому справа: Москва придумала новий трюк.

Москва зажадала від Бонну згоду на вислання до Західньої Німеччини на пост свого першого амбасадора відомого Зоріна, одного з теперішніх заступників міністра Молотова. Того самого Зоріна, який бувши совєтським амбасадором у Чехословаччині, підготовив в лютому 1948/9 в Празі комуністичний переворот. Крім того, до Бонну прибув в ролі кореспондента совєтської пресової аґенції ТАСС Наумов, той самий Наумов, який був правою рукою Зоріна і виконував функції референта совєтського посольства в Празі у критичних днях 1948 року. В Бонні призадумалися: чи не плянує Москва з Зоріном і Наумовим повторення празького „акту"? Німці затримали уділення згоди для Зоріна, як совєтського амбасадора в Бонні, а Москва затримала звільнення полонених.

Під таким тиском канцлер Аденауер врешті згодився на Зоріна, але своїх решту полонених таки не дістав, бо Совєти негайно виставили нове домагання: в своєму заплянованому посольстві в Бонні і в трьох генеральних консулятах, в Гамбурзі, Франкфурті і Мюнхені, вони хочуть мати аж 2,200 осіб дипломатичного персоналу. Такої кількости людей Москві в Західній Німеччині зовсім непотрібно для нормальної праці; отже, більшість з них матимуть напевно інші завдання — аґентурну роботу, підривну діяльність тощо. Адже ж навіть ЗДА, що мають так багато ще не закінчених справ в Західній Німеччині, утримують тут тільки 900 осіб дипломатичного персоналу. В Бонні кажуть, що канцлер Аденауер погодиться на максимальну кількість 600 комуністів з совєтськими дипломатичними пашпортами. Щодо числа совєтських „дипломатів", між Бонном і Москвою ще йдуть переговори через німецького і совєтського послів у Парижі.

Тим часом прийшов новий шантаж. Московська газета „Ізвєстія", що є офіційним органом совєтського псевдопарляменту, заявила в числі з 1-го грудня щ. р., що коли Бонн в ім'я людяности домагається повороту всіх своїх полонених, то в ім'я такої самої людяности мусить повернути . . . 100,000 „бувших совєтських громадян", яких „силою і терором" затримують в Західній Німеччині. Про цих 100,000 згадував уже Булґанін, домагаючись від Аденауера їхнього повороту на нарадах в Москві. Домагання московської газети поставило Аденауера в дуже скрутне становище. Зах. Німеччина насильно „бувших совєтських громадян" не репатріюватиме. Але з другого боку, Бонн хоче за всяку ціну добитися повороту своїх полонених. Це — справа престижу, людяности, і цього енерґійно домагається все без різниці німецьке суспільство, яке ніяк не може зрозуміти, що через десять років по закінченні війни тисячі німців все ще мучаться десь на Воркуті чи Колимі. Як вив'яжеться з цього тяжкого завдання старенький канцлер Аденауер і молода західньо-німецька дипломатія — важко сказати. Одне є певне: для 20,000 українців у Західній Німеччині напевно не стане легше. Німці дотепер дозволили практично всяку політично - громадську роботу еміґрантам в Західній Німеччині і зовсім не вмішувалися в неї. Як буде далі, годі передбачити, але є реальна небезпека, що може бути гірше. Під матеріяльним оглядом українська еміґрація в Західній Німеччині назагал бідує, але все ж дістає реґулярну, хоч дуже низьку, допомогу від німецьких соціяльно - допомогових установ, яка не дає вмирати з голоду. Якщо під зовнішнім натиском і ця нуждена допомога припиниться, то ситуація українців у Західній Німеччині може бути катастрофальною.

Об.

„ЗВИЧАЙНА ЛЮДИНА"

Лондон. — 7-го грудня лідер партії Праці, бувший прем'єр уряду Об'єднаного Королівства, Клемент Етлі заявив на засіданні своєї парляментської фракції, що він зрікається головства фракції, посольського мандату і приймає місце в палаті лордів.

Уже більше, як рік кружляли в політичних колах Англії поголоски про намір Етлі відійти з провідної позиції в партії Праці. Але рішення його, яке він довів до відома своїх партійців — членів парляменту — викликало велике занепокоєння в рядах партії. Адже ж п. Етлі був 20 років провідником партії Праці. Від 1945 до 1951 року він був прем'єром уряду, а за останньої війни заступником прем'єра, яким був тоді Черчил.

В особі К. Етлі маємо „політичну людину" в її, так би мовити, „дестильованому" вигляді. Він народився в заможній сім'ї „середньої кляси". Замолоду належав до Консервативної партії, як і його предки. Нагода хотіла, що малий К. Етлі мав ту саму домашню вчительку (гувернантку), яка перед тим була учителькою на 10 років старшого Черчила. Він учився в тій самій середній школі (Гарров), що Черчил.

У своїй книзі „Як це сталося" Етлі описує, що привело його до політики і зробило членом партії Праці. Це було почуття протесту проти суспільної несправедливости: багатство на одній стороні і повна незабезпеченість робітних мас — на другій. Ставши новонаверненим соціялістом, Етлі в 1922 р. був вибраний до парляменту. Від того часу він 33 роки був делеґований своїми вірними виборцями до парляменту.

Етлі, здавалося на перший погляд, не визначався нічим особливим від інших членів парляменту. Він не любить красно говорити, його промови були завжди прості, доступні для зрозуміння „людині з вулиці". І завнішньо він не мав тих манер „вождя", які бачимо в поведінці таких „надлюдей", як Муссоліні, Гітлер та інші. Але ця простота і зрозумілість „для кожного" не є в особі Етлі знаком обмежености: це належить до „стилю", який він сам собі вибрав.

Чи Етлі хотів за всяку ціну стати на чолі партії Праці? Ні. Лідерство прийшло до нього майже автоматично. В 1931 році партія Праці була в тяжкій ситуації, коли група членів партії, на чолі з славолюбним МекДоналдом, викликала в ній розлам. Треба було великої праці і такту, щоб урятувати партію від руїни. Під проводом Етлі партія Праці загоїла рани і після другої світової війни, в 1945 році, здобула велику перемогу в виборах до парляменту. Мавши значну більшість у парляменті, Етлі міг рішитися на переведення тих реформ, яких вимагали обставини в Британії.

Ці реформи двоякі: внутрішні — господарські (націоналізація частини промисловости, соціяльне забезпечення, охорона здоров'я, забезпечення освіти для здібних дітей незаможних верств суспільства і ін.) і — зовнішні: упорядкування відносин між Британією та її колоніями, домініями, протекторами і т. ін. Ці реформи викликали завзяту критику збоку провідника Консервативної партії — Черчила. Він казав, що таких реформ, як націоналізація промисловости, не вдасться здійснити „без ґестапо" .Той самий Черчил назвав уряд Етлі „погребником імперії", бо він дав волю колоніяльним народам Азії рішати свою долю згідно з їх власними бажаннями.

Всупереч критиці, реформи уряду Етлі були благодійні і для господарства, і для зовнішньої політики Британії: ці реформи лишив уряд Консервативної партії майже без змін, коли консерватисти здобули більшість у виборах до парляменту в 1951 році.

В партії Праці є різні течії, бо й сама партія складається не тільки з індивідуальних членів, але також із колективних груп: професійні спілки і кооперативні організації. Мавши велику більшість у парляменті 1945 року, Етлі ні пішов шляхом диктатури, що не оглядається на опозицію, Уряд партії Праці додержував основних правил демократії, вважаючи, що народ може виявити свою волю і дати більшість у парляменті іншій партії. Партія Праці не була і не хоче бути „революційною". Адже ж в демократичній державі революція непотрібна, бо всі закони, бажані для більшости народу, можуть бути проведені мирним шляхом, через парлямент.

Як прем'єр уряду Етлі зразу по війні належно оцінив небезпеку російського большевицького імперіялізму. Він рішучо піддержував політику покійного міністра закордонних справ Ернеста Бевіна, для співпраці з демократичними державами світу, зокрема з Америкою. Тому В. Британія за уряду Етлі взяла активну участь у Корейській війні, де вперше по війні 1939-1945 показано Москві, що єдність демократичних країн може поставити межі комуністичним аґресіям.

Етлі — людина компромісу: він шукає порозуміння між різними поглядами, щоб не довести справи до розвалу. Ця тактика допомогла йому вдержати єдність у партії, хоч були і є люди в партії Праці, які свої примхи й забаганки ставлять вище загального добра. Щоб удержати єдність партії, Етлі міг терпіти навіть незаслужене пониження збоку деяких своїх противників в рядах партії. Але він умів показати себе бицим за нерозважні напади, і до своїх противників виявляв великодушність, яку в Британії уміють високо цінити (справа посла Бевана, якого мали виключити з партії за недисциплінованість і якого Етлі врятував своїм голосом).

До Етлі в парляменті звикли як до „необхідної" фіґури. Його відхід від активного політичного життя створює велику прогалину, і цей відхід з неприхованим жалем прийняли не тільки його приятелі, але й противники.

П. А.

ПОМІЖ НАМИ . . .

Поміж нами береги дніпрові,
Степ, доріг засніжена сплетінь.
Як же бурю юної любови
Передать тобі крізь далечінь?
Все вона до тебе прагне вперто,
Спокою не хоче, самоти.
Не вміщається вона в конверти,
У мої записки, у листи.
Я її вкладаю в телеграми —
Мчить електрикою по дротах,
Я її виспівую піснями,
Мов закоханий у весну птах.
Шлю думками через ліс і поле,
Коли зорі з висоти летять . . .
Тільки все це і малої долі
Почуттів не може передать . . .

ВАЛЕНТИНА ТКАЧЕНКО

П'ЯТІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЗУАДК-у

(1)

П'яті Загальні Збори Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК) відбулися в суботу, 12-го листопада 1955 року у Филаделфії в готелі Белвю-Страдфорд з такою програмою:

1. Відкриття Загальних Зборів;
2. Вибір Комісій: а) Верифікаційної, б) Пресової, в) Номінаційної і г) Резолюційної;
3. Звітування Управи: а) діючого голови, б) екзекутивного директора;
4. Звіт Контрольної Комісії;
5. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій Управі;
6. Звітування Комісій;
7. Вибір нової Управи;
8. Резолюції;
9. Внески відносно дальшої праці;
10. Закриття Зборів.

Загальні Збори попередила реєстрація делеґатів у п'ятницю, 11-го листопада 1955 р., ввечорі та в суботу, 12-го листопада, рано.

П'яті Загальні Збори ЗУАДКомітету започатковано Американським Гимном, що його відспівала п-ні Стефанія Бемко, а о. прот. Савчук, конвенційний делеґат, провів молитву. Формального відкриття Зборів довершив діючий голова ЗУАДК д-р Матвій Стахів, з'ясовуючи коротко значення і характер ЗУАДКомітету та його ролю, згадуючи померлих членів ЗУАДК, зокрема його голову сл. п. д-ра Луку Мишуґу, яких вшановано вставанням з місць та короткою мовчанкою, і вітаючи делеґатів та бажаючи успіху в їхніх нарадах.

Запропонований Екзекутивою порядок нарад, після деяких поправок і скорочень ,прийнято, на внесок адв. Р. Смука, одноголосно, як вгорі.

Вибір Комісій

Після коротких дебат і пропозицій обрано передбачені порядком нарад Комісії в такому складі:

Верифікаційна Комісія: п. Галина Зейкан, д-р Михайлів, п. І. Поритко;

Пресова Комісія: д-р Вол. Ґалан, п. Яремко і п. Р. Шраменко;

Номінаційна Комісія: ген. Ол. Загродський, п. Р. Слободян, п-ні К. Пелешок, пні П. Різник, п. Р. Харамбура, п. А. Шекерик, п. Ст. Куропась, д-р Утриско, п. Довгань;

Резолюційна Комісія: ред. А. Драган, ред. В. Мудрий, д-р Сендзік, п. Я. Гайвас ,д-р П. Мірчук.

Звіт діючого голови

Діючий голова ЗУАДК, д-р М. Стахів у першу чергу виясняє, що порядком таких корпорацій, як ЗУАДК, є не вибирати окремої президії Зборів, натомість нарадами проводить діючий голова чи його заступники аж до вибору нової Управи. Тим то він буде проводити нарадами, а секретарювати буде секретарка ЗУАДК, п-ні Павлина Різник.

Звітодавець, д-р М. Стахів, перебрав провід-головство організації після смерти голови, сл. п. д-ра Луки Мишуґи в дні 8-го лютого 1955 р. Ті самі обов'язки виконував він і під час тримісячної недуги покійного голови. В першу чергу підкреслює гармонійну співпрацю Екзекутиви Управи. Наради Екзекутиви відбувались в усіх важливіших справах, і хоч бували різні думки та погляди, проте їх завжди узгіднювано в повній гармонії та виношувано одноодушні рішення. Багато справ, щоб не витрачати грошей на поїздки і формальні збори, полагоджувано телефоном. Його завданням, як діючого голови, була зокрема контроля, що усі рішення Екзекутиви були точно і вірно виконані. Звітодавець свідомий, що праця Екзекутиви ЗУАДК, як і всі людські починання, не була досконала, що могли бути помилки і недотягнення, але в загальному результаті ця праця була вповні успішна, члени Управи виконували свої обов'язки солідно і щиро, і саме в цьому треба добачувати одну з головних ґарантій успіхів у праці організації. Дякує всім членам Управи за співпрацю.

Звіт екзекутивного директора д-ра Вол. Ґалана

В дальшому звітує екзекутивний директор ЗУАДК, д-р Володимир Ґалан. (Звіт цей надруковано вже в цілости перед цим звітом із Загальних Зборів).

Звіт Контрольної Комісії

Від імени Контрольної Комісії складає звіт її голова, п. Роман Слободян. Підкреслює, що це вже п'яті з черги Загальні Збори ЗУАДК і теж він уже п'ятий раз складає контрольний звіт. Кожний з тих контрольних звітів мав свою „нотку", раз більше, то знову менше надійну, але цим разом він справді здасть оптимістичний звіт.

Контрольна Комісія Дирекційної Ради ЗУАДК-ту, в особах ген. Ол. Загродського, Катерини Пелешок, Василя Довганя, Романа Слободяна і Івана Кедрина-Рудницького перевела в дні 10-го листопада 1955 р. в домівці ЗУАДК-ту при вул. 7-ій ч. 8666 у Филаделфії — контролю книг і діяльности централі ЗУАДК за час від 1 липня 1954 до 30 вересня 1955 року. Таким чином цей звіт є доповненням звіту Контрольної Комісії, зложеного в дні 24 вересня 1954 року, за час від 1 липня 1953 до 30 червня 1954 включно, ото ж разом охоплює весь звітовий період від 4-х до 5-х Загальних Зборів ЗУАДК-ту. Перевірено прибутки і видатки за кожний місяць за асиґнатами і порівняно зі звітом екзекутивного директора ЗУАДК-ту, призначеним для 5-х Загальних Зборів та звітом публічної бухґальтерійної фірми Г. Воррен-а Міз Ассошісйтс, Фила., Па. Перевірено теж усі чеки за їх кватими і призначеннями. Члени Контрольної Комісії запитували при тому деяких пояснень від приявного під час контролі екзекутивного директора д-ра В. Ґалана.

Ол. Бабій

НА БЕРЕГАХ ТИХОГО ОКЕАНУ

(1)

П'ятилітня важка, нічна праця „дженітора" в одній із шикаґівських компаній втомила мене, і, користаючи з двох тижнів платних вакацій, я виїхав для відпочинку до Каліфорнії, щоб побачити цю країну і Тихий океан.

Коли я опинився в пустинній країні Невада, я перенісся у такий новий світ і був оточений такою незнаною мені досі природою, що я забув про Шикаґо, про фірму, в якій я працюю, про свою долю „дженітора", і мусів прикувати свою увагу лише до красвиду тієї країни.

Вже перед тим я знав, що Невада це пустинний край, але я ніколи не уявляв собі, що ця країна, — то справжня Сагара Америки. Я їхав більше, як добу через стейти Юта і Невада, і не бачив нічого, тільки піски і каміння. Минали цілі години, і мої очі не доглянули ні дерева, ні птиці, ні жадної звірини, тільки над безмежною пустелею — злітали й гуляли вітри та розносили хмари пилу й піску, що кружляв у повітрі і заслоняв сонце.

Подорожуючі американці говорили, що в тих пустинних околицях Невади живуть і множаться тільки мільйони вужів - тарахкавців, і крім тих вужів у тій країні не живуть жадні істоти, бо серед пісків і каміння вони не знаходять води ні поживи.

Але людина — це остота, що вміє достосуватись і привикнути до всього, тому на окраїнах пустині Невади тут-то-там у віддаленні десяток миль все ж видно часом кілька хат, маленьких домів, у яких живуть люди. Як ті люди живуть, з чого живуть, що роблять на тій пустині, яка сила примушує їх держатись землі в тій пущі, — я не міг зрозуміти. Щойно, наближаючись до Каліфорнії, я побачив узгір'я, а далі і скелисті гори, між якими зеленіли сосни й кущі. Далі каліфорнійські гори були все більше вкриті лісами, між якими дрімали чудові озера і з шумом перепливалися потоки.

Американці, практичний, працьовитий і дбайливий нарід, тому і серед гір у Каліфорнії збудували вони такі дороги, по яких автобус переїжджає скоро, легко, вигідно, і подорож через каліфорнійські гори — то правдива розкіш.

В деяких місцях каліфорнійські гори дуже подібні до наших Карпат, де-не-де вони більше скелисті, як гори над Черемошем і Прутом, але всюди Каліфорнія — ця країна опромінена сонцем, замаєна й закосичена деревами і цвітами, змережена ярами, долинами, полянами, потоками і струмками, — то царство краси і чару.

Коли над верхами гір і над дрімучими сосновими лісами Каліфорнії, стелилася сіра імла і вітри стелили мряки по узбіччях гір, мені здавалось, що я переїжджаю через Карпати, коло Дори чи Ворохти.

Чим далі на південь, тим природа в Каліфорнії більше нагадує природу тропікальну, щораз то менше бачиться дуби, сосни, а все частіше видно пальми, кипариси, виноградні сади, помаранчеві дерева і кактуси.

По дводневій породожі перед моїми очима замиготіло безліч світел, виринули береги й узгір'я осяяні світлом.

Був вечір. Я наближався до славного в усьому світі міста Сан Франсіско, що його американці називають брамою до Азії.

В місячному світлі розгорнули свою красу і величність заливу Тихого океану, на яких колихалися великі й малі кораблі та човни.

Ми переїхали міст „Сан Франсіско Бей Бріджˮ", про який американці говорять, що то найдовший міст у світі, і крутими вулицями, серед лябіринту тунелів, проїздів, перевулків, серед величавих будівель ми доїхали до міста.

Я стояв на березі океану, заслуханий в його шум, і аж тоді зрозумів, чому люди назвали той океан Тихим. Він справді такий тихий, спокійний, що на ньому хвилі не бушують, не вдаряють об береги, так, як на інших морях, і тільки під час бурі він стає грізний, розбурханий.

Мої думки лунали над океаном, що мерехтів безліччю барв у місячному світлі, ген далеко туди, де чарівні Гавайські Острови, де Японія, країна сходячого сонця, вишневих садів.

Переночувавши в готелі, я познайомився з „драйвером", який за п'ять долярів згодився везти мене „тексі-кеб" по всьому місті. З розмови з кремезним, чорнявим „драйвером", я довідався, що той „драйвер" — вірменин по батькові. Він показав мені все, що в Сан Франсіско варто бачити.

Ми переїхали головною вулицею „Чайна тавн" і я мав враження, що я приїхав до Китаю, бо в тому місті святині „паґоди", всі доми збудовані в китайськім стилі, на вулицях видно тільки косооких китайців і китайських жінок, у реставраціях подають тільки китайські страви, у парку чується китайські пісні або гру на китайських інструментах.

Потім я оглянув славний „Ґолден ґейт брідж". Той міст висить у повітрі над заливом і тільки в кількох місцях опирається на бетонові підпори, так, що під час бурі він навіть колишеться. Міст цей — чудо техніки, але модерна техніка вимагає жертв, і при будові цього моста і „Сан Франсіско Бей Брідж" згинуло около 300 робітників.

Дивлячись на два мости над заливами, і довідавшись, що один з тих мостів довгий на п'ять миль, я відчув, яка могутня сучасна техніка, і подумав, що для людського ума, людської праці нема речей неможливих, бо людина, то істота, про яку слушно писав Берґсен, що людська воля до життя, гін до життя перемагає всі перешкоди, і може колись навіть переможе смерть.

Сан Франсіско, — це місто величезної торгівлі, зв'язків із усім світом, це місто розцвітає, росте, збагачується щодня. Все ж те цвітуче місто пережило не лиш часи розцвіту, але й часи упадку, катастроф. Один раз землетрус зруйнував його і вбив у ньому десятки тисяч мешканців, аж п'ять разів частини Сан Франсіска, цілі його дільниці знищила пожежа.

Все ж людський творчий труд відбудував те місто, і тепер його пристані, уладження для транспорту товарів, велетенські склади, безчисленні кораблі й човни для ловлі риб, раків, крамниці перевантажені товарами. Засоби комунікації — це щось таке незвичайне, що всім тим можуть пишатися й гордитися американці, які твердять часто, що Сан Франсіско — найкраще місто в Америці, хоча те місто багато менше, як Шикаґо чи Ню Йорк.

Щодо населення Сан Франсіско — то це місто — рідна дитина Америки, Азії й Тихого океану. Серед того населення видно синів усіх рас і народів усього світу, на вулицях міста чується всі мови, які створив людський рід.

(Продовження буде).

О. Син

ДО ОДНОГО „МИЛОГО ОБОВ'ЯЗКУ"

Свого часу вичитав я в „Свободі", листа п. Дмитра Затварницького, з Йонґставну, Огайо.

В цьому листі автор „почувається до милого обов'язку допомогти видавати дитячий журнал „Веселка", шле $3 на її розбудову, а далі заявляє:

„. . . я самітний і мені „Веселки" не потрібно, бо я вже дорослий, і тому вважаю, що буде доцільним, як Ви припините висилку „Веселки" на мою адресу, а цю „Веселку" перешлете дітям до Німеччини, які потребують такого журналу. Я думаю, що було б добре звернутися до самітних на терені Америки й Канади, щоб вони пожертвували свою „Веселку" для дітей в Німеччині та Австрії, бо я бачив багадо разів, що самітні не використовують цього жарналу."

Що на такий роззброюючий лист казати?...

Почуваємося до милого обов'язку ствердити, що є ще в нас такі люди, як п. Затварницький; що є ще самітні, які своїм милим обов'язком рахують скласти лепту на „Веселку" — хоч особисто з неї ніяк не користають... Почуваємося до милого обов'язку просити цих людей від п. Затварницького, „Свободи" й від себе, щоб у такому випадку — зазначити в приписці до датку, що бажають переадресувати їхню „Веселку" й висилати її комусь з найменших потребуючих братів - сестер на залишенні, в Европі.

Але на тому не кінець.

Ми почуваємося до милого обов'язку звернутися до тих наших самітників-(чок), які дотепер не почувалися до милого обов'язку скласти свого датку на „Веселку", гадаючи, що це виключна справа сімейних батьків. А тимчасом усюди в світі саме навпаки водиться: саме самітняки й самічнячки платять податок за те, що доля їм другої половини й „решти дрібними" не додала; що ніхто їм рук і ніг не в'яже; що можуть собі, коли хочуть, де хочуть і як хочуть їсти, спати і т. д. (гуляти); що не мусять за своїми жінками-донями доглядати.

Отже: як на добре пішло, сімейні батьки взагалі не повинні б датків на „Веселку" платити — це за них, у формі податку, мали б самітники (-чки) робити. І це було б принаймні якесь символічне зрівноваження надшарпаного бюджету й нервів сімейників (-ць) — за всі їхні курячі страхи перед самітняцькими (-ками).

Але ми — сімейний нарід не хочемо аж так добре (бо знаємо, що аж так добре на цім світі нам не буде). Тому ми не скидаємо з себе свого важкого обов'язку і свою лепту на „Веселку" висилаємо. Але тоді, хай же самітні ґалапаси (-ски) почуваються до свого милого обов'язку — і двічі більше за нас дадуть (бо ми для майбутньости народу тисячерицею більше даємо)! . . .

Коротко й ясно: ми хочемо бачити у „Свободі" — рівнобіжно з дотеперішнім — новий, довший список самітних жертводавців.

(І ще один: окремий список канадійських українців . . . А то їх десяток - два за плечі наші, американські сховаються, а потім Канада — як та муха волові на розі — гука: „Ми теж орали"... Вони тепер такі ж, як і ми, „ситизени", нарікати, що тільки ми їх об'їдаємо, не можуть, тому нехай і вони жертвують.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

(За совєтською пресою і радіом)

КИЄВО-ПЕЧЕРСЬКИЙ ПАТЕРИК

У невідомому досі рукописі в Ярославльському архіві знайдено „Києво - Печерський патерик". Рукопис датований 1462-им роком. Академія Наук СССР підготовляє нове видання патерика, в основу якого взято новознайдений рукопис.

ПАРТІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ АКАДЕМІЇ НАУК УССР

У жовтні місяці відбулася в Києві конференція партійних науковців — членів Академії Наук УССР. В окремих виступах учасників конференції підкреслювано такі хиби в роботі окремих інститутів Академії: повільно впроваджується в практику наукові дослідження, досі не налагоджена наукова інформація; в більшості інститутів замало займаються опрацьованням найважливіших наукових проблем; структура багатьох інститутів застаріла і потребує корінної перебудови; лябораторії інститутів не мають потрібного устаткування, їм бракує досвідчених кадрів; місця в докторантуру Академії рік-у-рік лишаються невиповненими, також незадовільно відбувається приймання в аспірантуру; збірки наукових праць виходять із значним запізненням.

Свій звіт про конференцію кореспондент „Радянської України" закінчує такою оптимістичною заявою: „Партконференція пройшла на високому рівні. Почувалось, що вчені уболівають за стан вітчизняної науки . . ."

Ще б пак не уболівати!

НОВЕ МІСТО — ДОКУЧАЄВСЬК

Про нове місто — Докучаєвськ, що появилося внаслідок розбудови промисловости Донбасу, читаємо в „Радянській Україні" з 22 жовтня ц. р. Місто це побудоване в Сталінській області на базі рудників, де видобувають вапняк. Розроблення місцевого родовища вапняків почалося задовго до революції. Промислові селища, що виникали в міру того, як розвивалися рудники, згодом злилися у великий населений пункт, який у червні минулого року зараховано до категорії міст районового підпорядкування. Названо це місто на честь російського ґрунтознавця В. Докучаєва, що в кінці минулого століття вивчав цей куток донецького степу.

● Південно - африканська поліція розіслала світлини й описи всіх понад 100 самоцвітів, ро їх тиждень тому вкрадено в Йоганнесбурґу в багатія Ґаррі Оппенгаймера, на зібрну вартість коло 600,000 долярів. Між украденими речами був перстінь із 24-каратовим діямантом вартости 160,000 долярів.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Нюарк, Н. Дж.

Вечір української музики.

Однією із замітніших подій в музичному житті Нюарку був „Вечір української музики", влаштований відділом Українського Музичного Інституту в Нюарку в неділю 27 листопада ц. р., у якому взяли участь відділи Пасейку, Джерзі Сиґі й Елизабет. Програму, на яку зложилися твори на фортепіян, скрипку і сольоспів, давніших і сучасних українських композиторів (Варвінського, Гайворонського, Косенка, Кудрика, Н. Нижанківського, Лисенка, Людкевича, Соневицького і Фоменка) виконували самі учні, від наймолодших річників почавши аж до більше заавансованих. Вечір залишив по собі дуже миле враження, учні грали лісля своїх можливостей — велика більшість дуже добре — дбайливо підготовані своїми учителями. З новіших творів, які виконувано того вечора, треба відмітити збірку пісень, опрацьованих на фортепіян І. Соневицьким, що вийшла друком цього року п. н. „Літо" і призначена для учнів нижчих років та М. Фоменка марш на 4 руки на тему пісні „Їхав стрілець на війну", заараньжований дуже ефектовно і пристосований до виконавчих можливостей молоді. Згадані вище твори обидвох композиторів становлять цінний вклад в нашу фортепіянову літературу. Крім фортепіянових та скрипкових точок, присутні почули ще декілька пісень, що їх відспівав п. С. Шпех, абсольвент кляси сольоспіву УМІ. (Кляса п. І. Прийми).

Вечір відкрив коротким вступним словом дир. УМІ Р. Савицький, вказуючи на потребу улаштовування таких концертів, щоб дати можливість нашій, тут вже народженій молоді і тій, яка вже в ранніх роках покинула свою Батьківщину і її не знає, ознайомитися з найшляхетнішим виявом духа українського народу, з його музичною творчістю, що в мистецькій формі виявляє його ідеали і зміст народної душі.

Подібні вечори української музики відбулися вже з повним успіхом в Ню Йорку і Филадельфії і в майбутньому відбудеться їх більше і по інших відділах У. М. Інституту, щоб дати змогу нашій молоді зачерпнути з того великого багатства і джерел нашої музичної культури і прищепити ці великі скарби в їхні душі.

Вечір української музики в Нюарку був під кожним оглядом вдатний і за його улаштування треба на цьому місці висловити Нюаркському відділові і співучасним відділам повне признання і подяку.

Виступали учні: Л. Підгорецька, М. Малюца, Мартин і Микола Дармохвал, Л. Левицька, А. Сиванак, Т. Равш, Я. Шпирка, З. Гнатик, Л. Янів, Л. Бекесевич, С. і О. Нагнибіда, В. Янюк, Г. Сплавник, Л. Гук, Д. Венки, Д. Роговський, М. Сорочко, М. Ковблянська, У. Ковальська, О. Карпенко, М. Домарецький, В. Шадлонко, Л. Коровник, Ю. Стецюк, С. Харченко, Леся Левицька, Л. Вітер, М. Гаврилюк, М. Цюбик, Л. Яковенко, Дз. Левицька, Б. Сигалів, М. Гарасимович, У. Цяпка, Б. Ничка, А. і Т. Панкевич, М. Воровик, О. Ґелемей, Л. Рудницька, Б. Кобзар, З. Ґой і Б. Дзедзик, що вчаться у таких учителів: Т. Богданської, С. Дзядів, І. Заяць, Г. Клим, Р. Савицького, Р. Темницької, М. Фоменка, О. Чипак (фортепіян) і В. Цісика (скрипка).

Акомпаніювали п. п. Т. Богданська і І. Прийма.

Іван Недільський.

Пасейк, Н. Дж.

Листопадове Свято.

Заходом УКК, тутешня українська громада, урочисто відзначила в дні 20 листопада, Історичні Листопадові Дні, що збулись тому 37 літ на рідних землях. Свято відбулось в українській школі ім. о. Миколая при Президент вулиці. На свято явились духовенство з о. парохом В. Білинським, який перед святом у церкві, св. Николая відправив панахиду за тих, що в Великих Листопадових днях життя своє віддали за друзів своїх.

Хор під дириґентурою проф. Йодловського розпочав це свято американським гимном. Голова тутешнього осередка СУМ виголосив реферат про Великі Дні на рідних земля. Реферат був надто сухий! Не впало ані одно прізвище з тих, що творили нашу новітню історію і з печаттю духа яких ми сьогодні існуємо!?

Сольоспів панни Є. Ковальської при супроводі фортепіяна: „Ой поля ви, поля" та „Дума" до муз. Гайворонського — повний чуття та виконаний на високому поземі. Артистка збирала заслужені оплески. Тепло привітала публіка квартет — двох жінок і двох мужчин: Вол. Юркевича та проф. Романа Левицького, що з великим успіхом проспівали в супроводі бандур: „Їхав стрілець на війноньку", та „Гей ви стрільці Січовії". Остатню точку першої частини програми, виповнив хор під орудою проф. Йодловського, який проспівав три пісні, а саме: „Ой, у славнім Львові", „Видиш, брате мій" та „Коби скорше з гір Карпат". З приємністю треба ствердити, що чисельно малий хор гарно здисциплінований, надзвичайно зіграний.

У другій частині п. Оксана Колодій мило проспівала сольо при фортепіяновому супроводі Оксани Драган „Родимий краю" та „Синя чічка". В цю останню вложила багато чуття. Хто слухав рецитації п. В. Калини Олесницької — „Стрілецька шапка", тому мусів негайно пригадатись Вол. Влавацький. Навіть важко сказати, хто краще цю рецитацію виконав. Під гучні оплески на сцену знову вийшов квартет під проводом двох бандуристів: Левицького та Юркевича, що тим разом проспівав: „Зеленіла рута", партизантську пісню, слова Яр. Славутича та викликаний на біс — пісню: „Нема в світі кращих хлопців", „Гей гук мати гук", „Ой чого ж ти зажурився" та „Слава Україні", — це була остання точка програми, що її виконав хор під дириґентурою проф. Йодловського. Українським національним гимном закінчено це миле свято. Бо й справді програма була якось так добре підібрана, що може служити прикладом для других. Тому то й так тепло вітала публіка виступ кожного виконавця.

П. Я.

Алентавн, Па.

Листопадове Свято.

Українська Православна Парафія Пр. Діви Марії в Алентавні, Па., відсвяткувала цьогорічне Листопадове Свято концертом в неділю, дня 27 листопада 1955 р. у своїй залі. Свято відкрив о. парох Володимир Левицький, доповідь виголосив ново - прийнятий кваліфікований дякоучитель і дириґент Олександер Білинський, який на протязі двох тижнів вивчив хор до виступу в концерті. Піснями: Боже Великий, За рідний край, Вкраїно Мати і гимнами хор зробив гарне враження. Деклямували діти: Тарас Чубенко, Євгенія Пундяк, Олег, Ігор, Оксана й люба Левицькі, а з дорослих: Гриць Облещук й М. Хорват.. Галина Рошко відіграла на фортепіяні гарно в'язанку пісень. Інсценізацію вивели члени ООЧСУ під керуванням Федора Чубенка. — Зібрано і вислано на Український Конґресовий Комітет $30.00

Л. В.

Кентон, Огайо

Листопадова Академія.

Заходом Відділу УККА в Кентон, Огайо відсвятковано 37-роковини Листопадового Зриву святочною академією, яка відбулася дня 13 листопада ц. р. Академію попередила Панахида, яку відправив о. парох Євген Боднар в церкві св. о. Николая. Сама академія відбулася в церковній домівці Вступне слово, після відспівання Американського гимну виголосила пані Анна Печинюк, а проф. Василь Шкварко, колишній учасник Визвольних Змагань 1918 р. виголосив змістову доповідь. По доповіді діти деклямували вірші і Кася Стасюк співала сольо „Їхав стрілець на війноньку" Під керівництвом п. Анни Домбчевської пластунки відіграли гарно сценку „Листопад". До академії підготовляли дітей пластунки Тамара Яцикевич і Діді Домбчевська. Дуже цікаві вправи діточі: „Видиш брате мій", „Від синього Дону" і „Як з Бережан до кадри".

Кілька пісень відіграли на гавайських гітарах й акордеоні Марія, Ірина і Славко Домчаки. Несподіванкою для присутніх був виступ двох шестирічних новачок і партизатському строї зі зброєю в руках, які відспівали повстанську пісню „Вже вечір вечоріє" — це були Христя Маланій і кругла сирітка Кася Стасюк.

Свято закінчено відспіванням українського гимну. Декорації виконав Богдан Маланій.

Фахівці — за триразове щеплення проти поліо

Вашинґтон. — В департаменті здоров'я відбулася конференція фахівців, на якій вирішувано, чи одне щеплення вакциною д-ра Солка в достаточній мірі забезпечує дітей проти дитячого паралічу. Після основної дискусії вирішили, що для повного забезпечення проти поліо треба треразового щеплення. Давніше фахівці, з огляду на брак потрібних запасів вакцини Солка, пропонували обмеження на одному щепленні. Д-р Солк вдоволений з рішення науковців, бо він і давніше пропонував три рази щепити дітей, і то в таких відступах — друге щеплення повинно відбутися впродовж двох-чотирьох тижнів після першого, а третє — через сім місяців.

● 92-річні близнючки Рахеля Кейєс та Дженні Круп відзначали в повному здоров'ї день своїх народин в Ленкестері, стейт Айова.

Штучна совєтська валюта

„Ізвестія" з 1-го грудня вміщують „курсовий бюлетень" чужоземної валюти, визначений Державним банком СССР. Ось як мало б виглядати, згідно з бажанням Москви, співвідношення між рублем і чужоземною валютою: австрійські шилінги за 100 — 15.39 рубля, альбанські леки за 100 — 8.00 рублів, англійські фунти стерлінгів за 1 — 11.20, арґентинські пезо за 100 — 12.52, афганські афґані за 100 — 19.05, бельгійські франки за 100 — 8.00, болгарські леви за 100 — 58.82, угорські форинти за 100 — 34.10, східньо-німецькі марки за 1 — 1.80, голляндські ґульдени за 100 — 105.28, грецькі драхми зо 100 — 13.38, данські корони за 100—57.91, єгипетські фунти за 1 — 11.52, індійські рупії за 100 — 84.30, іранські ріяли за 100 — 5.33, ісляндські корони за 100 — 24.56, італійські ліри за 1000 1 — 1.24, монгольські тугрики за 100 — 100.00, норвезькі корони за 100 — 56.00, пакістанські рупії за 100—84.30, польські злоті за 100—100.00, румунські леї за 100 — 66.67, доляри ЗДА за 1 — 4.00, турецькі ліри за 100 — 142.86, уруґвайські пезо за 100 — 103.80, фінські марки за 1000 — 17.47, французькі франки за 1000 — 11.43, чехословацькі корони за 100 — 55.56, швайцарські франки за 100 — 93.38, шведські корони за 100 — 77.22, югославські динари за 1000 — 13.33. Всі ці співвідношення між совєтським рублем і чужоземними валютами побудовані не на реальній базі, а визначені штучно, і в міжнародних розрахунках під увагу не беруться. Не нотовані в цьому курсовому бюлетені є західньо-німецькі марки.

(... 6.42, канадійські доляри за 1 — 4.00, ливанські фунти за ...)

Зі Спорту

НОВА ПЕРЕМОГА УАСТ РОЧЕСТЕР 5:1.

Рочестер. — Футболісти УАСТ-у добули дня 4 грудня дальшу перемогу над співпартнером Нортвестерн Інтер-Сіті Ліґи скорою командою Італіян-Амерікенс рахунком 5:1 воріт. Після Стецькова, УАС посилив свій склад іншим змагуном Торонтської СТ Україна — Закалужним, який добув один ворота. УАСТ мав сильну перевагу і на повну клясу перевищав рухливого італійського партнера. Дальші ворота впали зі стрілів: Завадівський 2, Когут І 1, і литовця Грибаускас 1. УАСТ у своєму районі вибивається на найкращу команду.

Б. Прудиус.

Посмертна Згадка

НИКОЛА ГЛОВАЦКІ, член 204 Відд. УНСоюзу в Ню Йорку, помер 27-го листопада 1955 р. Покійний родився в селі Ходачків Малий, пов. Тернопіль, Зах. Україна. Полишив в смутку дружину Марію і четверо дітей: Михайла, Фреда, Анну і Гелен. Похорон відбувся з погр. заведення І. Буньки до церкви св. Володимира при 14-ій вул., відтак на цвинтар Олива Гора. — В. П. П.!

В. Гасій, секр.

АНТОНІ НЕРО, довголітній чл. Т-ва „Любов"" Відд. 370 У. Н. Союзу в Ню Гейвен, Конн., упокоївся в Бозі 1-го грудня 1955 р. Покійний народився 1892 р. в селі Угриньківці, пов. Заліщики, Зах. Україна. Полишив в смутку сина д-ра Володимиро, майора при ЗД Армії, дочку і сестру Анну. Похорон відбувся 7-го грудня з похоронного заведення до церкви Св. Станіслава а після Богослуження на цвинтар Св. Лаврентія, при участи Родини, Членів Т-ва, Приятелів і Знайомих. — В. П. П.!

В. Гіна, секр.

Розбудова Капітолю в Вашинґтоні

Після 92 років без великих архітектурних змін Капітоль З'єдинених Держав має тепер бути добудований, щоб Конґрес мав більше місця для праці, а ціла будівля набула нової і кращого вигляду.

Якщо проєкт президента Айзенгавера і Палати Репрезентантів буде схвалений, то східній фронт будинку збільшиться приблизно на сорок футів. Завдяки цій добудові Капітоль матиме близько 42 нових бюр, дві великих залі засідань та нове приміщення для ресторану. За новим проєктом добудована частина має гармонізувати з цілим архітектурним стилем і навіть завдяки добудові ціла будівля втратить свій дотеперішній вигляд чогось недокінченого з надмірно великим східнім портиком. Ще мало не сто років тому архітект Капітолю домагався добудови, називаючи її „архітектурною конечністю". Року 1905 був зложений проєкт 40-футової прибудови, і саме цей плян згадував президент Айзенгавер, коли виникла думка про перебудову.

Противники проєкту перебудови протестують, доводячи, що Капітоль ліпше залишити без зміни, зважаючи на його історичне значення, як національного пам'ятника.

Під час будування Капітолю Вашинґтон висловив свою думку, що будинок парляменту З'єдинених Держав мусить виглядати „велично, просто і вигідно". Будував Капітоль архітект аматор, з фаху лікар, д-р Вільям Торнтон, після того, як його проєкт дістав нагороду на конкурсі.

В 1793 р. Вашинґтон поклав перший камінь під будинок під час урочистої церемонії і в присутності багатьох глядачів.

Будівництво йшло під час війни 1812 року, його відбудували знову, додавши ротонду та високу баню.

Під час громадянської війни частина приміщень правила за касарні для війська та сховища провіянту для нього. Пізніше на вершку бані було встановлено статую Свободи", виготовлену в Римі Томасом Кноуфордом. Відтоді Капітоль почав виглядати так, як його ми бачимо тепер.

Баня Капітолю важить 9,000,-000 фунтів і складається з двох литого заліза покришок, одна всередині другої. Кожних чотири роки його малюють наново, для чого зуживають близько 1,000 галонів фарби.

Площа Капітолю дорівнює 14 акрам. Крім кількох миль коридорів, там нараховується 435 кімнат, заль, ресторанів, кухонь, майстерень, банкових офісів, амбуляторій тощо. Площа навколо Капітолю займає 131 акр.

● Перебуваючи в Ню Йорку демократичний кандидат на президента Адлей Стівенсон шукав у своїх приятелів підтримки для своєї кандидатури. Телефонічно розмовляв він також із можливим своїм конкурентом — губернатором Аверелом Гарриманом.

● У Ланкастері, Па., захворіло на черевний тиф 113 осіб. Уряд здоров'я видав розпорядження нащепити проти тифу все населення міста — 35,000 осіб. Не знати, звідки взялися заразки недуги, підозрівають що з молочарні, яка постачає молоко для половини населення цього міста.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори 117 Відд., Т-ва „Запорозька Січ", відбудуться в суботу, 17-го грудня о год. 8-ій веч., в приміщенні при 33 Е. 7-а вул. (II. пов.). Приявність всіх членів обов'язкова. — С. Кучма, предс.; М. Корчинський, кас.; В. Калина, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Т-ва Т. Шевченка Відд. 252 відбудуться в неділю, 18-го грудня, о год. 12-ій вполудне у залі при 2280 В. Кортез. Проситься членів прийти і вирівняти вкладки, щоб не перетягати на другий рік. — Когут, секр.

РАНКІН, ПА. — Б-во св. Григорія Відд. 24, повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що річні збори відбудуться в неділю, 18-го грудня, о год. 2-ій попол., в домі під ч. 223 Норт Голанд вул. Усі урядники повинні бути присутні. На зборах буде звіт управи за 1955 рік і буде вибір управи на 1956 рік. Є важні справи до полагодження. Довгуючих членів просимо вирівняти свої залеглості. Проситься приєднувати нових членів до УНСоюзу. — А. Круль, предс.; А. Кушнір, кас.; Н. Щур, секр.

ПАССЕЙК, Н. ДЖ. — Т-во ім. І. Франка 97 Відд. повідомляє своїх членів, що загальні річні збори членів відбудуться в неділю, 18-го грудня, о год. 2-ій попол., в приміщенні шкільної залі Української Православної Церкви при 45-47 Hope Ave. На зборах будуть звіти урядників, дискусія над звітами, плян праці на 1956 р., вибір управи 1956 р. та інше. А тому присутність всіх членів обов'язкова. Прийдіть самі та приведіть нових членів. — П. Величко, рек. секр.

ЙОНҐСТАВН, О., — Б-во св. Арх. Михаїла Відд. 140 повідомляє всіх своїх членів місцевих і позамісцевих, що річні збори відбудуться в неділю, 18-го грудня в церковній залі 625 Вест Райен Евеню, зараз по великій Сл. Божій, о год. 11:45. Всі члени повинні прийти і вислухати звіту і вибрати управу на 1956 рік і справу 50-літнього ювілею, що припадає на слідуючий рік. — В. М. Терлецький, предс.; І. Кравець, секр.-кас.

СТ. ЛУЇС, МО. — Річні збори Т-ва ім. Володимира Великого Відд. 179 відбудуться в неділю, 18-го грудня, о год. 1-ій попол., в У. Н. Домі, під ч. 2838 Magnolia St. Проситься членів місцевих і позамісцевих прийти вислухати звіт урядників за 1955 рік. Довгуючих членів напоминається прийти і сплатити свої залеглості до Т-ва і УНСоюзу. Просимо привести зі собою нових членів до УНСоюзу защо дістанете надгороду від УНС. Буде вибір нових урядників на 1956 рік. По закінченню зборів буде забава для членів з перекускою! — М. Дмитришин, пр.; М. Кульчицький, кас.; М. Паращак, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Збори Б-ва св. о. Николая Відд. 106 відбудуться в неділю, 18-го грудня в домі Відділів УНСоюзу, 843 N. Western Ave., о год. 12-ій вполудне. Просимо членів прибути вирівняти свої членські вкладки до кінця грудня, щоб не було потреби переписувати Ваших довгів на 1956 рік. Суспендовані члени п'ять або шість місяців, якщо прийдуть на збори і вирівняють свої залеглості будуть надалі членами У. Н. Союзу на 1956 рік. — В. Любас, предс.; М. Попіль, кас.; Г. Дацьків, секр.

ГРИМЗБІ, Онт., Канада. — Повідомляється усіх членів Відділу 451, що в суботу, 17-го грудня, о год. 8-ій веч., в домі секретаря Відділу Ю. Омельченка, відбудуться річні збори, на яких буде поданий річний звіт з діяльности Відділу і вибір Управа на рік 1956. Усіх членів просимо ласкаво на ці збори прибути. — М. Смерек, предс.; Ю. Омельченко, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Б-во св. Йосафата, Відд. 217 подає до відома всім членам, що річні збори відбудуться в неділю, 18-го грудня, о год. 2-ій попол., в церковній залі 305 при вул. Годсон Евеню. На порядку нарад звіти урядників, контрольної комісії, вибір нової управи на 1956 рік. Довгуючих членів просимо вирівняти свої залеглости, щоб не переносити довгів на наступний рік. Обов'язком кожного члена є явитися на зборах. Неприсутні члени й урядники підлягають карі згідно з статутом. — В. Колодянський, предс.; А. Іванів, фін. секр.; І. Деркач, кас.; М Макусій, рек. секр.

ДОНОРА, ПА. — Б-во св. о. Николая Відд. 232 повідомляє своїх членів, що річні збори відбудуться в неділю, 18-го грудня, в церковній залі, о год. 2-ій попол., На зборах буде звіт і вибір нової управи на 1956 рік. зголошуйте нових членів до Б-ва і УНСоюзу. — Т. Ґаздайка, предс.; Ю. Годзик, кас.; І. Пандрак, секр.

МІЛВІЛ, Н. ДЖ. — Т-во ім. Ст. Мельничука Відд. 331 повідомляє всіх членів, що річні збори відбудуться в неділю, 18-го грудня, о год. 2-ій попол. Проситься членів прийти на збори, буде звіт контролі та вибір управи на 1956 рік. — М. Ключка, предс.; П. Чопек, кас.; А. Романюк, секр.

АСТОРІЯ, Л. Ай. — Річні збори Б-ва св. о. Николая, Відд. 5 відбудуться в суботу, 17-го грудня, о год. 7:30 веч., в залі У. Д. Гор. Клюбу, 25-06 — 31 St. Просимо всіх своїх членів прийти на збори, є важні справи до рішення. Будуть звіти управи, конр. комісії і вибір нової управи на 1956 рік. Проситься довгуючих членів заплатити свій довг. Приєднуймо нових членів. — М. Ливицький, предс.; Гр. Василик, кас.; П. Варнич, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Т-во ім. Чорноморської Січі, Відд. 14, подає до відома, що річні збори відбудуться в понеділок, 19-го грудня, о год. 8-ій веч., в Січовім Домі при 508 — 18. Евеню. Проситься членів прийти на означений час, принести залеглості, щоб можна вислати скоріше в останнім місяці року. Також буде вибір управи на 1956 рік. Як хто має важні справи до полагодження, або нових членів, то проситься прийти на збори. — М. Васараб, предс.; І. Ілемський, кас.; М. Отрок, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя Відд. 270, відбудуться в неділю, 18-го грудня о годині 2:30 пополудні, в домівці Укр. Народного Дому, 433 Hoboken Ave. Проситься довгуючих членів, вирівняти залеглі місячні вкладки до виповнення фінансових книжок Братства для річної контрольної комісії. — В. Вутковський, рек. секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Т-во Укр. Січ, Відд. 170 повідомляє, що місячні збори відбудуться в суботу, 17-го грудня о год. 6-ій веч., в приміщенні У. Н. Дому, 433 Hoboken Ave. Збори перенесено на суботу тому, що в неділю, є св. Миколая і багато наших членів підуть з дітьми до церковної залі і на збори не можуть прийти. Проситься усіх довгуючих членів прийти вирівняти свої вкладки, щоб можна було легше перевести контролю по зборах за 1955. — І. Грабар, секр.

АМГЕРСТ, МАСС. — Річні збори Відд. 199 відбудуться в суботу, 17-го грудня, о год. 8-ій веч., в домі П. Ковба, 398 Northampton Rd. Проситься всіх членів прибути і привести нових членів до УНСоюзу. Буде звіт і вибір нової управи на 1956 рік. — Н. Доскоч, предс.; Гр. Ковба, кас.; Гр. Матурняк, секр.

✝

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що в п'ятницю, 9-го грудня упокоїлася в Бозі

Наша Найдорожча Дружина, Мама і Сестра

бл. п. МАРІЯ КАСЬКІВ

Похорон відбувся у вівторок 13-го грудня з дому при 600 High St., Newark, N. J., до грек.-кат. Церкви св. Івана Хрестителя на цвинтар Evergreen в Нюарку.

Вічна Їй Пам'ять!

Тяжким горем прибиті:
муж — ТЕОДОСІЙ КАСЬКІВ
син — ЄВГЕН
дочки — ЛЮБА й ЕМІЛІЯ
сестра — ГЕЛЕНА ТУРУЛА

✝

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що дня 16-го жовтня 1955 р. несподівано упокоївся в Бозі на скитальщині в Ульмі — Німеччина Наш Найдорожчий Батько, Дідо і Брат.

бл. п. о. ЮЛІЯН АДРІЯНОВИЧ

проживши 76 років.

Покійний роджений 1878 в Люблинцях Великих — Зах. Україна. Через довгі літа сповняв обов'язки катехита в Бориславі - Тустановичах. Від 1944 р. жив на еміґрації в Німеччині, де душпастирював серед тяжких життєвих обставин до послідної хвилі життя.

Вічна Йому Пам'ять!

Горем прибиті:
ЛІДІЯ, ОЛЬГА, ІВАННА, ЯРОСЛАВА — дочки
ВОЛОДИМИР — син ОЛЬГА — невістка
СТЕФАН СТЕФАНОВИЧ і Б. ДАНИЛЕВИЧ — зяті
ХРИСТИНА, ЛІДІЯ, МАРТА, ВОЛОДИМИР — внуки

✝

Ділимося сумною вісткою, що дня 12-го грудня 1955 р. по короткій і важкій недузі, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, помер наш Найдорожчий Муж і Батько

бл. п. ТЕОДОСІЙ БУНДЗЯК

народжений 30-го вересня 1888 р. в Сопоті, Україна.

Похорони відбудуться в середу, 14-го грудня о год. 8-ій рано з похоронного заведення Talarsky Funeral Home, 380 Maple Ave., Hartford, Conn., звідки Тлінні Останки будуть перевезені на вічний спочинок на цвинтар Gate of Heaven, Hanover, N. J.

Вічна Йому Пам'ять!

Горем прибита РІДНЯ

ПОДЯКА

Цією дорогою складаємо найщирішу подяку Всч. Отцеві Володимирові Андрушкові, Всч. Отцеві Василеві Шишко, Диригентові Левові Рейнаровичеві, Родині та Всім тим Приятелям і Знайомим, Товариствам, Відд. 158 і 325, У. Н. Союзу з Бруклинської громади й околиці, які в хвилині тяжкого смутку по втраті нашого Найдорожчого Мужа, Тата і Дідуня

бл. п. МИХАЙЛА БАГЛАЯ

— принесли нам найщирішу любов, а нашому дорогому Мужеві, Татові і Дідуневі, велику пошану зі жертвами Служб Божих, прегарними квітами. Дякуємо Всім, що нам дали поміч своїми автомобілями і своєю присутністю вшанували Пам'ять Покійного.

Родина Баглай

ПЛЕЙНФІЛД, Н. ДЖ. — Т-во ім. І. Франка Відд. 372 повідомляє всіх членів, що Річні збори відбудуться в неділю, 18-го грудня, о год. 2:30 попол., в Домі 922 5th St. West. На зборах буде вибір нової управи на 1956 рік, тому присутність всіх членів обов'язкова. — К. Наконечний, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Повідомляємо всіх членів Б-ва св. Володимира Відд. 105, що річні збори відбудуться в неділю, 18. грудня, о год. 2-ій попол., в Нар. Домі при 2049-51 Rowan St. На зборах будуть полагоджені важні недокінчені справи. будуть звіти уступаючої управи і вибір урядників на 1956 рік. Просимо всіх членів взяти участь. — С. Слободян, гол.; В. Посполита, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Т-во ім. С. Петлюри, Відд. 189, повідомляє своїх членів, що побір вкладок відбудеться в суботу, 17. грудня, від год. 7—8 веч., в Укр. Горож. Клюбі при 847 N. Franklin St. З огляду на кінець року проситься вирівняти залеглі і біжучі вкладки. — М. Демянівський, предс.; П. Котельницький, секр.

КУРТИС - БЕЙ, МД. — Б-во св. Арх. Михаїла Відд. 55, повідомляє усіх своїх членів місцевих та позамісцевих, що річні загальні збори відбудуться в неділю, 18-го грудня, о год. 2-ій попол., в залі Укр. Кат. Церкви, 1506 Church St. Проситься усіх членів прийти обов'язково бо є справи до полагодження і вибір управи на 1956 рік. — Р. Добродій, заст. пред.; Ф. Демчук, кас.; А. Ціздин, скр.

МІЛВІЛ, Н. ДЖ. — Річні збори Т-ва Запорозька Січ, Відд. 347, відбудуться в неділю, 18-го грудня, о год. 1-ій по пол., в залі де звичайно Просимо усіх членнів прийти; контр. комісія здасть звіт з діловодства за 6 місяців і буде вибір управи на 1956 рік. — С. Патен, предс.; С. Чопик, кас.;; Г. Тимчій, секр.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ.—Річні збори Б-ва св. о. Николая, Відд. 104, відбудуться 18. грудня о год. 3-ій по пол. Проситься всіх членів прибути; буде вибір уряду на 1956 рік і звіти уряду і контр. комісії з діловодства за другий пів рік. Проситься членів привести нових членів, щоб вписати до УНСоюзу. — М. Вітик, предс.; М. Зельвак, секр.

ТАРЗАН, ч. 3588. Людина з людиною.

Втікач відповів з несподіваною силою, але вкінці піддався переважаючій силі мавполюдини.

—Тепер оповідай! — сказав Тарзан. — Хто це такий Лазар?

Очі втікача заблищали. — Дика, товста свиня! — Після того він тихо промовив. — Гаразд, я почну все від початку...